

1 FEBRUARI 1928

No. 3

33e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn die Gij Mij
gegeven hebt; opdat zij Mijne heerlijkheid mogen aanschouwen die
Gij Mij gegeven hebt; want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grond-
legging der wereld. Johannes 17: 24.

DE WEDERGEBOORTE.

Door John P. Lillywhite.

(Vervolg.)

Het gewicht van Zijn leer was, dat de menschen „Hem zouden volgen” niet alleen in deugd en rechtvaardig leven maar ook: „In het bad der wedergeboorte”. „Zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan”, was het antwoord van den Verlosser aan Nicodemus en dat antwoord was ook vervat in Gods onderrichtingen aan onze eerste ouders, nadat zij uit den Hof van Eden verdreven waren; tevens is het door alle eeuwen heen door de heilige profeten verkondigd. De Heere zeide tot Adam: „Aangezien uw kinderen in zonde ontvangen worden, zoo zullen zij, wanneer zij beginnen op te groeien, zonde in hunne harten ontvangen, en zij proeven het bittere, zoodat zij zullen weten het goede te waardeeren. En hun is het gegeven goed van kwaad te kunnen onderscheiden; daarom moeten zij voor zichzelf handelen, en Ik heb u een andere wet en een ander gebod gegeven. Onderwijs het daarom aan uwe kinderen, dat alle menschen, overal zich moeten bekeeren, of anders kunnen zij geenszins het Koninkrijk Gods beërven, want iets dat onrein is, kan daar niet wonen, of in Zijn tegenwoordigheid verblijven; want Zijn naam is, in de taal van Adam, Mensch der Heiligheid, en de naam van Zijn Eeniggeborene is Zoon des Menschen, Jezus Christus, een Rechtvaardig Rechter, Die in het midden des tijds komen zal. Daarom geef Ik u een gebod, om deze dingen vrijelijk

aan uw kinderen te leeren, zeggende: Dat door de overtreding de val gekomen is, welke val den dood brengt en daar gij in de wereld geboren zijt door water, bloed en den geest, die Ik gemaakt heb, en aldus van het stof een levende ziel werd, zoo moet gij eveneens in het Koninkrijk der Hemelen wederom geboren worden uit water en uit den Geest en gereinigd worden door bloed, hetwelk is het bloed van Mijnen Eenig Geborene; opdat gij van alle zonden moogt gereinigd worden en de woorden des eeuwigen levens in deze wereld, en het eeuwige leven in de toekomstige wereld, zelfs onvergankelijke heerlijkheid, kunt genieten; want door het water onderhoudt gij het gebod; door den Geest zijt gij gerechtvaardigd, en door het bloed zijt gij geheiligd”.

Jezus en Zijn apostelen predikten de wedergeboorte in hun tijd op aarde en brachten haar in praktijk. De Heere beval Zijn knechten Joseph Smith en anderen hetzelfde te doen in deze laatste dagen zooals wij kunnen lezen in de leeringen en verbonden, die de Heere in deze bedeeeling aan den grooten Profet der laatste dagen heeft gegeven.

In de openbaring van den Heere aan Mozes lezen wij: „En zie, alle dingen hebben hunne gelijkenis, en alle dingen zijn geschapen en gemaakt om van Mij te getuigen, beide de dingen die tijdelijk en de dingen die geestelijk zijn; de dingen die boven in de hemelen zijn, en de dingen die op de aarde zijn, en de dingen die in de aarde zijn, en de dingen die onder de aarde zijn, beide boven en beneden: alle dingen geven getuigenis van Mij”.

De mensch deelt volkomen in deze gelijkenis. Hij (de mensch) is eerst verwekt geworden en geestelijk geboren in de gelijkenis van God en daarna tijdelijk. Nu ten einde het Koninkrijk van God binnen te gaan en gelijk Hem te worden. — „In Zijn beeld en naar Zijn gelijkenis” — moet hij wederom geboren worden, tijdelijk en geestelijk, „wedergeboren uit water en Geest” was het goddelijk bevel.

De doop, dien de Heere instelde en gehoorzaamde, beantwoordt tweevoudig aan de ziel des menschen; het water vertegenwoordigt de aardsche elementen of het vleeschelijk gedeelte der ziel en de geest wordt door den Heiligen Geest vertegenwoordigd. — „De geest en het lichaam vormen de ziel van den mensch”. „Want de mensch is geest; de elementen zijn eeuwig; en geest en elementen onafscheidelijk verbonden ontvangen een volheid van vreugde”. Dus zijn het water en de geest beide noodzakelijk in den doop. Er zijn echter, zooals is gezegd geworden: „drie factoren, niet slechts twee in het proces van de wedergeboorte der ziel — de geest, het water en het bloed. Door deze drie wordt de mensch in de wereld geboren en door deze drie wordt hij „wedergeboren” in het Koninkrijk van God. Gewoonlijk worden er in verband met den doop slechts twee van deze factoren genoemd, want er worden

maar twee in den doop gebruikt; doch zonder de derde, het zoenbloed van Christus zou er geen doop tot zaligheid bestaan. Als Zijn bloed niet vergoten was, zou er geen verlossing van den val zijn, dan zou de verbanning van Adam en Eva en hun nageslacht zich tot in alle eeuwigheid hebben uitgestrekt. Er zou geen doop, geen vergeving van zonden, geen opstanding bestaan, zonder de vergieting van het bloed van het Lam Gods. Zooals Johannes de apostel zegt: „Het bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonden”; aldus worden het water en de geest, die respectievelijk de aarde en den Hemel vertegenwoordigen, van kracht door het bloed. De mensch is met God verzoend; Christus is de Middelaar en Verzoener”. Toen Jezus door Johannes in den Jordaan werd gedoopt, waren deze drie elementen, 'de geest, het water en het bloed alle vereenigd in Zijn persoon, zooals zij ook in ieder kind van God vereenigd zijn.

De doop stelt niet alleen zinnebeeldig de schepping voor, maar ook stelt hij den dood, begrafenis en opstanding van Christus tot een nieuwigheid des levens voor en eveneens stelt hij den dood en begrafenis van de zonde van den gedoopten persoon voor en zijn opstanding tot een nieuwigheid van moreel en geestelijk leven. Voor den bekeerden zondaar beteekent de doop een geboorte tot rechtvaardigheid; hij is werkelijk „Een nieuw schepsel in Christus Jezus”. Geestelijk is hij opgestaan. Inderdaad is zulks een type van de lichamelijke opstanding, die zal plaats hebben als de bazuin Gods zal schallen en de rechtvaardige dooden, zij die in Christus gestorven zijn in de gelijkmaking Zijner glorievolle opstanding, zullen voortkomen.

Een van de apostelen van den Heere in deze bedeeeling heeft gezegd dat: „De doop beteekent de schepping van zielen voor het Koninkrijk van God. De priester, die onderdompelt, of de ouderling, die bevestigt is de geestelijke verwekker van den gedoopten persoon. „Kinderen van mij geteeld door het Evangelie”, noemt Paulus degenen, die het Evangelie door zijn bemiddeling hebben ontvangen. Doopen beteekent op een geestelijke wijze de plechtigheden van het vaderschap vervullen. Het moederschap is het heilige symbool van het doopvont. Vandaar moet de doop krachtens goddelijke bevoegdheid plaats hebben en de goedkeuring des Hemels wegdragen. Eerst moet er een huwelijk, een vereeniging tusschen hemelsche machten en aardsche vertegenwoordigers plaats hebben; anders zal de doop onwettig zijn, de geboorte onecht, de daad van het volbrengen een overtreding! De doop, gelijk het huwelijk, indien zonder goddelijke bevoegdheid bediend, zal als de mensch gestorven is, van geen kracht zijn”. En aan het einde zegt hij: „Water vertegenwoordigt, symbolisch indien niet letterlijk, het tijdelijk gedeelte der schepping, omvattend het lichaam of sterfelijke deel van den mensch”.

Hij is het proces van het kruisigen van het lichaam der zonde — van „witter gewasschen te zijn dan wol” en is inderdaad de eenige wijze waarop wij „wedergeboren” kunnen worden en de volle en volledige voordeelen verkrijgen van de Verzoening door het vlekkeloos Lam van God gemaakt.

De mensch wordt dus door de verordening des doops niet alleen opnieuw geboren, van al zijn zonden gereinigd, maar hij heeft Christus aangedaan, zooals wij in de Galatiërs lezen: „Want zoo-velen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan”. En hier denk ik hebben wij het geheim van die geestelijke verwekking, die ons eenmaal in de tegenwoordigheid van God terug zal brengen. Ik geloof, dat de mensch, die een deelnemer van het leven van Christus is geworden, door een echte bekeering en door „wedergeboren te zijn uit water en Geest”, de levengevende macht in zich heeft, die hem aan het eind in staat zal stellen de banden des doods te breken en in den morgen van de eerste opstanding uit het graf voort te komen. Door dien doop uit Geest wordt in de ziel van den mensch een nieuw leven gegoten van een hoedanigheid en soort, die nergens anders in het geheele aardsche leven wordt gevonden. Wat is het? Het is het leven van den Christus, dat gegeven is, zoodat alle menschen van God „wedergeboren” konden worden. Levend gemaakt door datzelfde leven en diezelfde macht, die in Christus was en die het voor Hem mogelijk maakte „Zijn leven neer te leggen en het weer op Zich te nemen”.

De apostel Johannes, die deze nieuwe macht verstond en gevoelde, vond aanleiding te zeggen: „Hieraan kennen wij dat wij in Hem blijven en Hij in ons, omdat Hij ons van Zijnen Geest gegeven heeft”. (1 Joh. 4 : 13) en deze gedachte geeft de uitlegging van de volgende schriftuurplaats van Paulus en van den Meester zelve, welke mededeelingen zij deden tot hen, die het Evangelie door den doop hadden aangenomen. „Weet gij niet dat uw lichamen leden van Christus zijn?” (1 Cor. 6 : 15). „In dien dag zult gij bekennen dat Ik in Mijnen Vader ben en gij in Mij en Ik in u”. (Joh. 14 : 20). „Ik ben de wijnstok en gij de ranken”. (Joh. 15 : 5). „Ik ben met Christus gekruist en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij”. (Gal. 2 : 20).

Dus door het proces des doops „uit water en Geest” zijn wij door de macht en het leven van Jezus Christus, dat in deze wedergeboorte werkt, in werkelijkheid „geboren zonen en dochteren tot God” en worden weer gelijk als in den beginne, zooals de Heere tot Zijn laterdaagschen profeet zei: „Iedere geest des menschen was in den beginne onschuldig en daar God den mensch van den val verlost had, zoo kwamen de menschen weder in hun kinderlijken staat, onschuldig voor God. (Leer en Verbonden 93 : 38).

Aldus is deze wedergeboorte, de ziel is gereinigd van zonde en

weer beziel'd of levend gemaakt met een deel van die Goddelijke substantie, die het leven is van al het leven en zal het Koninkrijk der Hemelen weer binnentreden, rein en onschuldig, herschappen als het ware; tengevolge van het leven van Christus dat in ons werkt, zullen wij opgroeien in het beeld en de gelijkenis van God en aldus Hem gelijk worden. Zooals Johannes zei: „Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem zullen gelijk wezen; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is”. En de Verlosser vertelde den Profeet Joseph Smith, dat: „Als u wenscht te komen waar God is, moet u gelijk God worden, of de beginselen bezitten, die God bezit, want als wij niet in beginsel tot God keeren, verwijderen wij ons van Hem en keeren ons tot den duivel enz.” Dit alles beteekent eenvoudig, dat de mensch, die wedergeboren wordt uit water en Geest, in zijn ziel geestelijk *leven* van God ontvangt, dat hem zal vervormen en daarmee in overeenstemming brengen en hem in volkomen vereeniging met God zal leiden, totdat/hij gelijk Hem wordt. Tenminste dit schijnt de gevolgtrekking van Paulus te zijn, als hij zegt: „En wij allen met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest”. (2 Cor. 3 : 18). En zooals een ander bekend schrijver en denker omtrent dit onderwerp heeft gezegd: „In zo'o'n uit Geest gedoopt mensch is geestelijk leven gekomen, dat zijn ziel heeft aangeraakt en daar een geestes-leven heeft gelaten, dat niet te dooden is, en groeien zal tot het den mensch, die het ontvangt, met zijn eigen beeld, gelijkenis en hoedanigheid in overeenstemming heeft gebracht”. Verder zegt hij met het voortzetten van zijn ontleding: „Dat is het einde dus voor den uit Geest geboren mensch — hij zal met de gelijkenis van God in overeenstemming gebracht worden — in overeenstemming gebracht worden met het type van het geestes-leven dat in hem een plaats heeft genomen. Hoe lang zal het nemen? Wie weet? En wat zal het uitmaken? Het belangrijkste is, dat het gedaan zal worden. Voor ons menschen is het 't gewichtigst, dat de geboorte uit Geest plaats vindt; die vereeniging met God wordt gevormd; de eeuwen wachten misschien op den groei en volle vrucht van die gebeurtenis. Het mag eeuwigheden duren om een mensch te vormen, nog langer een oppermensch; maar de eeuwige jaren behooren hem, die uit Geest geboren is. En wederom zeg ik, het belangrijkste is voor ons menschen deze geboorte uit Geest ondergaan te hebben en aldus zonen Gods te zijn. Alhoewel het nog niet blijkt wat wij zullen zijn, want de hoogte en de heerlijkheid daarvan gaat ons menschelijk verstand te boven, aan het einde zullen wij gelijk Hem zijn en Hem zien zooals Hij is en in overeenstemming gebracht

worden met Christus' beeld, d. w. z. met de Goddelijke natuur, tenzij iemand tegen den Heiligen Geest zal zondigen".

De man wiens ziel dus door de wedergeboorte uit water en Geest met het werkelijke leven van den gekruisigden Zoon van God is levend gemaakt en verrijkt, heeft, omdat hij voortdurend gehoorzaam is geweest aan al de wetten Gods, in zich de macht boven zijn tegenwoordigen, sterfelijken staat te verrijzen en met celestiale heerlijkheid en een volheid van Eeuwig Leven in het Koninkrijk der Hemelen gekroond te worden, om gaven, zegeningen en krachten te genieten, die op heden nog ver boven de macht van het menschelijk begrip staan om te kunnen schilderen of te begrijpen. Daarom is dit sterfelijk bestaan juist zoo belangrijk en waardevol voor den mensch als eenige andere toestand in de eeuwigheden der Goden. Het is een staat van voorbereiding, een periode aan den mensch gegeven, waarin hij beproefd kan worden en in de weegschaal gewogen worden als het ware. En als aan het einde hij „niet te licht is bevonden" zal er voor hem een ander tijdperk in de eeuwigheid worden geopend met alle mogelijkheden om eeuwige volmaking te verkrijgen.

Het is gezegd geworden, dat de grootste gave, die God den mensch kan schenken, het Eeuwig Leven is: En de grootste plicht van den mensch is zoo te leven, dat zijn leven en werken hem op die gave recht zullen geven. De Eeuwige Vader heeft gezegd, dat: „Dit is Mijn werk en Mijn heerlijkheid, de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen". „Want alzo lief heeft God de wereld (het menschdom) gehad, dat Hij Zijn Eeniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe". Natuurlijk de mensch moet die verandering, die wij den dood noemen, ondergaan, ten einde zijn onsterfelijkheid te bereiken. Zooals de profeet Mosiah heeft gezegd: „Dit sterfelijke zal de onsterfelijkheid aandoen, deze verderfelijke de onverderfelijke en allen zullen gebracht worden om voor den rechterstoel van God te staan, om door Hem geoordeeld te worden volgens hunne werken of zij goed of kwaad geweest zijn. Indien zij goed zijn tot de opstanding van eindeloos leven en geluk, en indien zij kwaad zijn tot de opstanding der eindelooze verdoemenis; overgeleverd zijnde aan den duivel, die hen onderworpen heeft, hetwelk verdoemenis is".

Niet dat enig deel van Gods werk verdoemenis inhoudt, want Hij verdoemt niemand, maar de mensch verdoemt zichzelf door zijn eigen ongehoorzaamheid. De dood is in het geheel niet de straf noch het einde van hen, die door hun booze daden zichzelf hebben veroordeeld. Als dat waar was, zou hij een zoete verlichting zijn voor sommige karakters, die al hun dagen het kwade hebben nagevolgd. De dood is echter algemeen, hij treft een ieder; hij is een erfdeel door onze eerste ouders aan het geheele mensch-

dom achtergelaten en is zoo natuurlijk als de geboorte. Hij is het resultaat eener overtreding, de boete voor een gebroken wet. Maar voor hen, die door geloof en gehoorzaamheid hun zwakheden overkomen en zich ten volle de krachten en zegeningen van het Verzoeningswerk ten nutte maken, reingewasschen in het „bloed des Lams”, zal de dood geen prikkel zijn en het graf geen overwinning beteekenen.

Het leidende beginsel in het leven van den mensch zou een poging moeten zijn om aan een glorievolle opstanding deel te hebben. Een opstanding met de rechtvaardigen tot geluk en eeuwig leven. Ik zeg, dat wij door onze handelingen in dit leven den graad en tijd onzer opstanding vast stellen. De verandering, die „dood” wordt genoemd maakt ons niet beter noch slechter. Verbetering moet en kan slechts onder veel inspanning komen, door elke booze neiging te overwinnen. Aan onzen lichamelijken groei doet de dood niet af noch toe. Als een kindje sterft, zal het als een kindje opstaan en zal daarna moeten groeien en opwassen tot het volmaakte beeld van den geest. Er is geen groei van het lichaam in het graf, noch verdelgt de dood het leven, noch vernietigt hij de ziel of eenig ander deel daarvan. De ziel leeft voort maar het leven werkt op een andere wijze in haar. „Het leven is ernstig en van hooge waarde, het graf is niet zijn einde. Het: stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeeren, had geen betrekking op de ziel”.

Zekerlijk het aardse gedeelte van de ziel, het lichaam, moet tot moeder aarde terugkeeren en tot stof overgaan, waarvan het kwam en daar zal het door de reinigende en louterende processen gaan in de laboratoria der natuur. Terwijl de geest weer tot God gaat, Die hem gegeven heeft, waar hij zal leeren, door de ontdekkingen, die hij in het lichaam heeft opgedaan, het vleesch te overwinnen en het aan zijn wil te onderwerpen. In de opstanding zullen dan de eeuwige elementen van het lichaam, ontdaan van alle grove bestanddeelen, gereinigd en gelouterd, te zamen gebracht worden; uit het graf geroepen als het ware en weer de woonplaats voor den Geest worden. De geest en het lichaam vereenigd zullen de volmaakte ziel des menschen samenstellen.

Zooals de Heere tot den Profeet der laatste dagen heeft gezegd: „De geest en het lichaam vormen de ziel des menschen. De opstanding van de dooden is de verlossing der ziel. Want de mensch is geest; de elementen zijn eeuwig; en geest en elementen onafscheidelijk te zamen verbonden, ontvangen een volheid van vreugde”. De volheid van vreugde komt na de opstanding of na de verlossing der ziel. „Want de menschen zijn opdat zij vreugde mochten hebben”. In het begin was hij een weinig minder gemaakt dan de Engelen en God had hem doen heerschen over de werken Zijner handen. Aan het einde, als hij getrouw blijft, en dezen, zijn tweeden staat, behoudt, zal hij gekroond worden met

heerlijkheid, eer, macht en heerschappij en de grootste aller gaven : de gave des Eeuwigen Levens! „En dit is het getuigenis van het Evangelie van Christus, aangaande hen die in de opstanding der rechtvaardigen voortkomen; die zijn het, die het getuigenis van Jezus ontvingen en in Zijn naam geloofden en gedoopt werden volgens de wijze van Zijn begrafenis; zijnde in het water in Zijn naam begraven, en dit overeenkomstig het gebod dat Hij gegeven heeft. Dat zij door het houden van Zijn geboden van al hun zonden gewasschen en gereinigd mochten worden, en den Heiligen Geest ontvangen door het opleggen der handen van hem die tot deze macht verordineerd is. En die door geloof overwinnen en verzegeld worden door den Heiligen Geest der belofte, welke de Vader uitstort op allen die rechtvaardig en getrouw zijn. Die zijn het, welke de Kerk van den Eerstgeborene zijn. Die zijn het, in wier handen de Vader alle dingen gegeven heeft; die zijn het, welke Priesters en Koningen zijn welke van Zijn volheid en van Zijn heerlijkheid ontvangen hebben. Daarom, gelijk geschreven is, zij zijn Goden, zelfs de zonen Gods. Daarom zijn alle dingen hunner, hetzij leven of dood, of tegenwoordige of toekomstige, allen zijn hunner en zij zijn van Christus en Christus is van God. Deze zullen in de tegenwoordigheid van God en Zijnen Christus voor immer en altoos wonen. Deze zijn het wier lichamen celestiaal zijn, wier heerlijkheid die van de zon is, zelfs de heerlijkheid van God, de hoogste van allen”.

EEN HEMELSCH-GEÏNSPIREERD PRIESTERSCHAP.

Geen boek is goed genoeg om over de Kerk van God te presideeren en haar werkzaamheden te leiden. Boeken zijn niet toereikend om als gids te dienen voor vooruitstrevende menschen, die op weg zijn naar het Celestiale Koninkrijk; Zij zijn goed voor zoover als zij gaan, maar zij gaan niet ver genoeg. Wij hebben iets beters — een levend Hemelsch-Geïnspireerd Priesterschap, met het herstelde Evangelie, de gaven van den Heiligen Geest en het beginsel van directe, voortdurende openbaring. Andere kerken zijn gebouwd op boeken, tradities, besluiten van een raad of synode, eigen uitleggingen, door menschen-gemaakte leerstellingen, het „mischien” en het „bij toeval”. Maar de Kerk van den levenden God staat waar Hij haar heeft geplaatst, op de rots van Goddelijke openbaring en de poorten der hel kunnen haar niet overweldigen.

ORSON F. WHITNEY, Een der twaalven.

Het is een eeuwig beginsel, dat bij God van alle eeuwigheid af heeft bestaan. De persoon, die opstaat om anderen te veroordeelen, die aanmerking maakt op de Kerk, zeggende: dat zij niet in orde is, maar dat hijzelf rechtvaardig is. — weet dan dat die man op den breeden weg van afval is en als hij zich niet bekeert zal hij afvallen, zoo zeker als God leeft.

JOSEPH SMITH.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: TH. SIPKEMA

DE ROTTERDAMSCH E CONF ERENTIE.

Met succes is de eerste conferentie, die gehouden is in het nieuwe jaar, verlopen. Een invloed van eensgezindheid kenmerkte zich in alle bijeenkomsten. De aanvangsavond was inderdaad aanmoedigend. De zaal „Excelsior” was stampvol. Speciale pogingen waren aangewend om de menschen in kennis te stellen met wat in het Rotterdamsche district zou plaats hebben. De lezing van het Boek van Mormon, eenige jaren geleden in enkele steden van Nederland gegeven, werd nogmaals en talentvol door Ouderling H. Schotel van Rotterdam aan leden en vreemdelingen voorgesteld. Hoe duidelijk werd hierin aangetoond de wijze van het voortkomen van dit goddelijk verslag. Een onbevooroordeeld persoon kan niet anders dan bekennen, dat de opgravingen, die in Amerika (Mexico zoowel als de V. S.) worden gedaan, voldoende aantoonen dat het Boek van Mormon waarheid spreekt. Mogen de oprechten, die aanwezig waren en nog geen verbond met God hebben gemaakt, door 's Heeren Geest geholpen worden in hun eventueel onderzoek.

Vrijdagsavonds werd begonnen met het zingen van „O vast als een rotssteen”. Ouderling H. Hansen van Leiden vroeg een zegen en na lied 39 sprak Ouderling Geo A. Grover van Zaandam over de belangrijkheid van gehoorzaamheid aan wat God heeft bekend gemaakt; dit immers zal toch eens de wereld heiligen.

De gemeentepresident van Amsterdam, Ouderling D. G. Thomas, wees erop hoe doof de menschen zijn voor het Woord van God. De onzuivere Evangelieklanken hebben de wereld in een toestand gebracht, zoodat zij de zuivere tonen, het heilige Evangelie, niet meer kan onderscheiden.

Ouderling S. R. Andrus, president van Dordrecht, verklaarde de waarde van het lichaam rein te houden; in zoo'n tabernakel kan de Geest wonen. Het maken van fouten moet ons niet den moed ontnemen om te pogen in de toekomst het verkeerde te mijden.

Gemeentepresident W. F. Ashton zong zeer schoon „Laat ons vriendelijke woorden steeds spreken”, waarna Ouderling J. van Haren van Alkmaar zijn getuigenis gaf van de goddelijkheid van het werk waarin de Heiligen betrokken zijn.

Na het „Wij danken U Heer voor Profeten”, zond Ouderling A. Holm van Vlissingen het dankgebed op.

Des Zaterdag kwamen in den namiddag de zendelingen onder leiding van Pres. John P. Lillywhite te zamen, waar Ouderlingen Ashton en Snow ieder een onderwerp, zoo noodig voor de zendelingen, op zeer duidelijke wijze uiteenzetten.

Dien avond spraken in de vergadering eenige van de ambtenaren en ambtenaressen van de verschillende hulporganisaties der Kerk in het Rotterdamsche district, gevolgd door nuttige wenken van districts-president Hutchinson en zendingspresident Lillywhite.

Den daaropvolgenden Zondag was er een drukte van belang in de zaal „Excelsior”. Haast te klein was de zaal voor de groote menigte menschen, die zich een plaats wenschte te verschaffen. Maar om tien uur was alles ordelijk; het handen geven en het tegen elkander glimlachen had een eind genomen en het zingen van „Eere den man” gaf aan, dat zij, die het Evangelie hebben aangenomen geen spijt hadden van de stap, die zij genomen hadden en die hen in de kudde van Christus had gebracht. Zij waardeerden de genade Gods, die hun deel is geworden. Ouderling G. J. Nakken van Rotterdam vroeg een zegen, waarna het Rotterdamsche Zangkoor heel schoon „Praise ye the Father” zong.

Ouderling Ray J. Hutchinson heette de aanwezigen hartelijk welkom en noemde als eerste spreker Ouderling W. F. Ashton, gemeentepresident van Rotterdam. De geest, die altijd in de conferentie vergaderingen gevoeld wordt, getuigt van goddelijke aanwezigheid. De profeet Jesaja zegt ons, dat er een afval plaats zou hebben, de menschen zouden zich van God afkeeren. Maar dank zij den Heere heeft de Herstelling plaats gevonden, waarvan op een gelegenheid zooals deze door velen wordt getuigd. Het wonderschoone beginsel van „God te kennen is het Eeuwige Leven” sterkt den oprechte in het wandelen in Gods wegen.

De secretaris der zending, Ouderling J. H. Vandenberg, gaf een mooie verklaring van Gods goedertierenheid in het redden en het gelukkig maken Zijner kinderen. Hij heeft Zijn Zoon gezonden, Die, na een hoogst moeilijk pad betreden te hebben, het doel Zijner zending bereikte: Zijn leven te offeren om Zijns Vaders kinderen het Eeuwige leven te schenken. Door Christus roept God ons allen tot Zich. Dat de opstanding van Christus een feit is, bewijst de getuigenis van den Profeet Joseph Smith, die het voorrecht heeft gesmaakt den Vader en Zoon te zien.

Ouderling J. D. Lillywhite, president van Delft, bracht naar voren hoe Christus mannen riep om Hem in Zijn bediening bij te staan. Deze hadden volmacht om Zijn Woord te verkondigen. Alhoewel sommigen in de dagen van den Meester dachten, dat Hij een nieuwe leer bracht, verschillend van wat Mozes en de Pro-

feten hadden gepredikt, was zulks in het geheel niet het geval. Zoo ook in deze dagen. De dienstknechten prediken dezelfde heilige en zielsverheffende boodschap.

Na een prachtig duet, door zusters De Roo en Weekhout, sprak Ouderling Th. Siphkema van de Ster-Redactie. Sommige menschen beschuldigen de leden der Kerk, dat zij niet den waren God aanbidden. De werken, die de Heiligen doen, zouden een ieder moeten overtuigen van hun oprecht geloof in den Schepper van Hemel en aarde. Het zendingssysteem, het bouwen van tempels spreekt van hun eerlijk vertrouwen in den Allerhoogste.

De gemeentepresident van Utrecht, Ouderling Joh. Hoekstra, vestigde de aandacht der aanwezigen op de persoonlijke verantwoordelijkheid, die zij allen dragen. Oppassen dat ons levensschip geen schipbreuk lijdt; het kompas te raadplegen, zoodat een toekomstige vereeniging met en tegenwoordigheid van God verzekerd wordt, is zeer raadzaam. Spreker moedigde onderzoekers aan de boodschap van Zaligheid na te gaan en het goede te behouden.

Ouderling G. v. d. Waard van Rotterdam verklaarde dat de Heiligen iets bezitten, wat de wereld niet te koop biedt. Hij geeft zijn persoonlijke getuigenis, dat hij weet, dat God ons geen wezen laat. Daarom heeft Hij het zaligmakend geloof weer van den Hemel geopenbaard. Over het algemeen is in de wereld niet meer het oprechte vertrouwen in God aanwezig; de menschen werken te veel met hun verstand, trachten God te vinden door oneindige problemen op te lossen. Indien geloof in God wordt gekoesterd, moeten noodzakelijkerwijs Zijn geboden in acht genomen worden. En dan zal die wetenschap omtrent Gods goedheid aanwezig zijn, zooals spreker deze bezit. Mormonisme is de boodschap die vrede en eerbied voor God brengt.

Na het zingen van „Let the mountains shout for joy” op schoone wijze door het Rotterdamsche zangkoor, dankte Ouderling M. Webb van Doetinchem den Heere voor de genoten zegeningen.

Om twee uur dien middag kondigde het „Komt Heil'gen komt” aan, dat de verbondskinderen Gods weer op hun plaats waren. Ouderling W. G. Esplin van Rotterdam opende met het gebed. Het Haagsche Zangkoor zong zeer schoon „O God the Eternal Father”. Het heilig avondmaal werd aan de leden van de Kerk bediend, waarna de namen van de leiders der Kerk werden afgelezen.

Ouderling R. A. Matson, president van het Groningsche district uitte zijn blijdschap het voorrecht te genieten in den dienst van den Meester te zijn. Hij toonde uit de Schriften de goddelijkheid van de zending van den Heiland aan.

Ouderling D. Simmons, president van het Amsterdamsche district, drukte de Heiligen op het hart voorbeelden te zijn, opdat zij, die steeds achter plezier zijn, hun fout zouden inzien en begrijpen.

dat geloof in God en in Zijn dienst werkzaam te zijn toch veel noodzakelijker is.

Ouderling A. G. Winkel, president van het Utrechtsche district, zeide, dat het goed is als de menschen in dit leven met moeilijkheden hebben te kampen. Wij vormen, door deze te overwinnen, onze karakters en worden sterk in het geloof in God.

Het Haagsche zangkoor zong heel mooi „The Gospel Restoration”, waarvan de solo prachtig door zuster A. Hartman werd gezongen.

Ouderling S. B. Woolley van het district Overijsel zeide, dat wij geen profeten en apostelen nodig hebben om onze persoonlijke getuigenis te behouden, maar wel voor de bediening in de Kerk. De waarheid, die de Heiligen hebben aangenomen valt niet met het ongehoorzaam zijn van sommige menschen, zelfs niet als een der leiders lauw en traag wordt. Het is een groote vreugde voor de dienstknechten tot menschen te spreken, die hun blijdschap toonen als hun van het Evangelie wordt verteld.

Ouderling R. D. Snow van het district Zeeland maande den Heiligen niet uit oog te verliezen dat er slechts één weg tot Zaligheid is. Daarom is het verschil van meening, dat op het gebied van godsdienst bestaat, af te keuren. De Heilige Geest is de boodschapper van eenheid en zal vrede tot een ieder brengen. Spreker is dankbaar, dat hij een wetenschap bezit aangaande het groote Werk der laatste dagen, dat in de wereld bekend is als „Mormonisme”.

Ouderling R. G. Smith van Enschedé maakte door voorbeelden duidelijk, dat indien de menschen maar gewillig waren om de resultaten van het Evangelie te onderzoeken, zij tot de overtuiging zouden komen, dat het de waarheid is.

Ouderling E. L. Brinton van Rotterdam, die binnenkort naar zijn tehuis zal vertrekken, vertelde omtrent zijn blijdschap het Evangelie te hebben mogen prediken en hoopte ook in Zion door voorbeeld van nut te zijn. Hij moedigde de Heiligen aan standvastig te blijven.

Het Haagsche koor zong „De Eere Gods uit de natuur” en Ouderling L. L. Bishop van Schiedam eindigde met dankzegging.

Wat een menschen waren er dien avond in het Nutsgebouw! Het weer hielp ook wel mee; heerlijk zacht; niemand behoefde bang te zijn om zijn neus buiten de deur te steken, zooals dikwijls gebeurt op Januari-avonden.

Het „O, mijn Vader”, dat altijd zoo inspireerend werkt, deed ook dien avond veel goed. Ouderling D. E. Hamilton, president van Den Haag, zond een gebed op, het koor zong „The Radiant Morn” en Ouderling R. K. Cromar, president van de Zondagscholen en O. O. V. in Nederland sprak. Het is ons, zoo zeide spreker, om waarheid te doen. De profeet der laatste dagen heeft

gezegd, dat waarheid is kennis van hetgeen is geweest (voorbestaan), het heden (ons verblijf hier op aarde) en hetgeen zal zijn (hiernamaals). God heeft Zijn Zoon gezonden om de wetten bekend te maken, die alle kinderen moeten gehoorzamen, ten einde „hetgeen zal zijn” te bereiken; een woning in Gods Koninkrijk te ontvangen. Omdat die wetten of waarheid bij de menschen waren verloren geraakt, heeft de Heere zelf door openbaring het noodige bekend gemaakt, zoodat Zijn doeleinden door het menschdom zouden begrepen worden.

De districts-president R. J. Hutchinson getuigde van het geloof der Heiligen in God, den Eeuwigen Vader en in den Bijbel als het boek, dat van Hem spreekt. Het is het richtsnoer waardoor de wereld tot den Schepper kan komen. Liefde voor medemenschen en bekeering van alle ondeugd zijn belangrijke factoren, waarmee rekening gehouden moet worden. Ter vervulling van bijbelprofetieën is Zijn Koninkrijk weer op aarde opgericht en de doop en gave des Heiligen Geestes kan den mensch weer toegeëdiend worden. Het duet „I am a pilgrim”, dat door zuster A. Hartman en Ouderling W. F. Ashton werd gezongen, maakte den heiligen invloed, die aanwezig was, nog sterker.

Zuster L. D. Lillywhite, presidente van de Zustershulpverenigingen in Nederland sprak over de waarde van de zaligsprekingen, zoo schoon door den Meester in de Bergrede uiteengezet. Niet alleen kunnen wij ons zelve hierdoor veredelen, maar ook de geheele wereld zal beïnvloed worden door het naleven van dergelijke heilige beginselen.

De president der zending, John P. Lillywhite zeide, dat de goddelijkheid van het Werk der Heiligen bewezen wordt uit hun met eerbied spreken over God en Zijn Zoon en hun aanmoedigen om vooral rein te leven, zich onbesmet te houden van de zonden der wereld, voorbeelden te zijn voor alle menschen, in ieder opzicht Gode aannemelijk te zijn. Eerlijke menschen, die onder de Heiligen hebben gewoond, verklaren van de hooge idealen van dat volk. Ook zou niet over het hoofd moeten gezien worden, aldus spreker, het groot aantal jonge, zoowel als oudere mannen, dat de boodschap der Zaligheid predikt. Voor roem, eer of persoonlijk voordeel behoeft men zulks heusch niet te doen, want deze zijn aan het werk niet verbonden. Het is de Geest Gods, Die deze mannen drijft hun alles te verlaten, (dagelijksche arbeid, zoowel als geliefden) en 's Meesters Woord bekend te maken. Algemeene vrede, waarna het menschdom zoo snakt, is slechts op de voorwaarden door God gegeven te verkrijgen.

Het Rotterdamsche koor sloot met „Song of the Redeemed” en Ouderling J. F. Steenblik, president van Arnhem zond het dankgebed op.

Leden, zangkoren van Rotterdam en Den Haag, ja alle aan-

wezig, die met zoo'n goeden geest hun best hebben gedaan om het geestelijk feest onvergetelijk te maken, hartelijk dank!

Geen wonder, dat leeraars van verschillende godsdienststrichtingen soms zeggen: „Aan den onvermoeiden ijver der Mormonen voor de verdediging en verbreiding der door hen beleden beginselen kunnen wij allen een beschamend voorbeeld nemen”.

Zoo'n schaar jonge en oudere mannen, die gewillig zijn hun getuigenis te geven van Gods goedheid, die zangkoren, die oprechte mannen en vrouwen, die hun talenten vrijelijk geven, geven blijk van onvermoeiden ijver.

Maar hoe worden de Heiligen met dezen ijver beziel?

En hoort naar het antwoord, inwoners der aarde! Het zijn de resultaten van den doop door den Heiligen Geest!

ZICH UITSTREKKEND TOT DE DOODEN. *)

Opdat wij niet vergeten.

De Heiligen der Laatste Dagen zijn ten nauwste betrokken in het bepalen der identiteit hunner dooden; terug langs vele geslachten, tot aan het uiterste einde. Dit blijkt uit den voortdurenden ijver van het volk in het samenstellen en bijhouden van geslachtsregisters, het nagaan van gegevens over afstamming en het samenstellen van den juisten familie-stamboom, waardoor de feiten betreffende de verwantschap tusschen voorouders en nageslacht kunnen worden bepaald.

In deze bijzondere werkzaamheid staat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet alleen; want het is een opmerkelijk feit dat gedurende de laatste zeventig of tachtig jaren de belangstelling in zaken betreffende de geslachtsrekening zich tot een graad heeft ontwikkeld, welke tot dusver in de moderne geschiedenis onbekend was. De levenden gaan terug om iets over hunne dooden te weten te komen. En deze handeling, zooals zoovele in het oog loopende kenmerken van bijzondere tijdperken, worden door een macht bestuurd, die boven het onbestemde streven van den mensch staat. De onmiddellijke beweegredenen in zulke ondernemingen verschillen met den persoon. Velen sporen ongetwijfeld hun stamboom gaarne op tot aan een, volgens menschenlijke opvatting, doorluchtigen bron. Van dezen ondervinden sommigen teleurstelling. Zooals de literatuur ons leert zijn er vele valsche stamboomen samengesteld. Het was waarschijnlijk hierover, dat Paulus in zijn bondige vermaning tegen Timotheüs (1 Tim. 1 : 4 en Titus 3 : 9) uitvoer, en door hen tegen de Kerk, om fabelen en eindeloze geslachtsrekeningen te vermijden, welker bespreking slechts tot twist leidt.

*) Zondagsschoolles voor Ouders- en Theologieklas.

De Heiligen der Laatste Dagen hebben een bepaald en inderdaad eenig doel met hun geslachtsrekenkundig onderzoek. Zij zoeken niet naar adel of aristocratie onder hunne voorouders, doch de feiten, onverschillig hoe de lijn loopt, en de minste vervalsching zou voor hun doel noodlottig zijn.

Iedere geloover in een persoonlijk bestaan na den dood en ieder-een gelooft in of vreest de zekerheid van zulk een staat — hoopt op en verlangt naar den gezegenden toestand, dien wij zaligheid noemen. Op de autoriteit der Schrift verklaart de Kerk dat „door de Verzoening van Christus, alle menschen zalig kunnen worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie; en omgekeerd, niemand zonder onderwerping aan de wetten en verordeningen door Jezus Christus voorgeschreven, in het Koninkrijk Gods een plaats kan verwerven”.

Wie kan, in het licht van des Verlossers bepaalde en onvoorwaardelijke verzekering aan den geleerden Jood Nicodemus aangaande den doop door water en geest (zie Joh. 3 : 5), welke vereischten tot de fundamentele wetten en verordeningen van het Evangelie behooren, nog twijfelen aan deze fundamentele en vreeselijke waarheid?

In Zijn bevattelijke verklaring maakte onze Heere geen onderscheid tusschen de klassen, ook niet tusschen de levenden en de dooden. Maar hoe nu met de ontelbare scharen, die geleefd hebben en gestorven zijn zonder kennis van de noodzakelijkheid van den doop, of, zoo zij het wisten, toch nooit de gelegenheid hadden door iemand te worden gedoopt, die krachtens de autoriteit van het Heilig Priesterschap den doop kon bedienen? Zijn zij onherroepelijk verloren? Een vreeselijke gedachte!

Wanneer de dood door oorlog, pestilentie en hongersnood zulk een rijken oogst plukt, kunnen wij dit geloof dan verdragen? Hoe is het met die geliefde vaders, echtgenooten, broeders, zonen — de uwe of die van een ander — die op de door bloed gedrenkte velden over den oceaan zijn gevallen: zijn zij, omdat zij niet gedoopt zijn, voor altijd van het Koninkrijk Gods uitgesloten, ook, ofschoon zij als martelaren zijn gestorven voor het Goddelijk plan der verdediging van de vrijheid der menschheid?

Waarlijk niet! De levenden kunnen voor de dooden worden gedoopt, evenals in vroegere bedelingen. Denk eens na over de diepe beteekenis van Paulus' critische vraag betreffende de werkelijkheid der opstanding: „Anders wat zullen zij doen, die voor de dooden gedoopt worden? Indien de dooden ganschelijk niet opgewekt worden, waarom worden zij voor de dooden ook gedoopt?” (1 Cor. 15 : 29).

Zij, die nog op aarde leven, kunnen voor hunne ontslapen voorouders plaatsvervangend werk doen, maar voor dezen dienst is de geslachtsrekening der dooden onmisbaar.

Bovendien worden de plaatsvervangende verordeningen alleen in heilige Tempels bediend, welke voor deze bediening zijn opgericht, ingewijd en onderhouden; want aldus heeft de Heere bevolen.

Vandaar dat de Heiligen der Laatste Dagen ijverig zoeken naar gegevens over hunne dooden en in heilige Tempels werk voor hen verrichten. Dit beschouwen wij als een dure plicht der levenden ten behoeve der ontslapenen, en de vervulling dezer plicht is werkelijk even noodzakelijk voor onze verheffing als voor de hunne.

„Want hunne zaligheid is noodig, en onontbeerlijk voor onze zaligheid, zooals Paulus aangaande de vaderen zegt, „Dat zij zonder ons niet volmaakt kunnen worden”, noch kunnen wij zonder onze dooden volmaakt worden”. (Leer en Verbonden 128 : 15; zie ook Hebreëën 11 : 40).

Uit „Vitality of Mormonism”, door J. E. Talmage. Vertaald door A. J.

ZENDINGSNIEUWS.

Ontslagen.

Eervol zijn van hunne zendingen in Nederland ontslagen, Ouderling R. K. Cromar, president van de Zondagsscholen en Onderlinge Ontwikkelingsverenigingen in de zending en Ouderling E. L. Brinton, werkzaam te Rotterdam en president van de Onderlinge Ontwikkelings-vereeniging in die gemeente.

Onze bede is voor hun voorspoedigen overtocht en een heerlijke ontmoeting met hun geliefden in Salt Lake City, waar zij beiden woonachtig zijn.

Verplaatst.

Ouderlingen: F. W. Newbold van Amsterdam naar Groningen als gemeentepresident; A. Asmus van Rotterdam naar Groningen; N. van Alfen van Groningen naar Dordrecht als gemeentepresident; J. H. Dijkstra van Groningen tijdelijk naar Alkmaar; G. A. Grover van Zaandam naar Amsterdam; P. P. Williams van Zaandam naar Hengelo; S. Springer van Alkmaar naar Rotterdam; G. J. Nakken van Rotterdam naar Amsterdam als gemeentepresident; D. G. Thomas van Amsterdam als gemeentepresident van Amsterdam tot president van het Amsterdamsche district.

Gedoopt.

Door den doop zijn onlangs acht zielen leden van Christus' Kerk geworden, waarvan vier uit Rotterdam, twee uit Leiden, een uit Den Haag en een uit Delft.

Overleden.

Te Rotterdam is den 5en Januari j.l. overleden, broeder Leendert Blok, geboren 28 April 1877 te Rotterdam, den 8en Maart 1921 door Ouderling J. B. Castleton gedoopt en den 10en van die maand door Ouderling Ray van Wagoner bevestigd.

Den 14en Januari stierf zuster Maria Catharina Grün-de Haas, geboren te Rotterdam op 26 December 1849, gedoopt door Ouderling Wilford Davis den 24en Mei 1913 en den volgenden dag door Ouderling Thomas C. Hair bevestigd.

Door de kennis van het Evangelie weten wij, dat de Heere voor dezen broeder en deze zuster een woning zal bereiden naar hunne gehoorzaamheid.